

כָּנֹר וַיַּעֲגֹב וַיְלַכֵּד גָּם הַוָּא יַכְדָּה אֶת
גַּעֲמֹרֶז וַיִּאמְרֶ לְמַר כַּגְעַזְיוֹן עַדְהָ
הַרְגָּתִי לְפָטָלָעָו וַיַּלְכֵד לְזַבְּרָתִיכִי שְׁבָעָ
עוֹד אֲתָא אֲשִׁיחָו וַתַּלְכֵד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת
הַרְגָּזְקִין וְכָלְשָׂתָגָם הַוָּא יַלְכֵד בֵּן וַיִּקְרַב
יָתָה זֶה סְפִרְתּוֹלְדָה אֶת
זֶכֶר וְגַנְבָּה בְּרָאֶם וַיִּבְרָךְ אַתָּם וַיִּקְרַב
וְכָאַת שְׁנָה וַיַּלְכֵד בְּדִרכְוֹתָו כַּצְבָּכוֹ
אֶת שָׁה טַכְנָה מְאוֹת שָׁנָה וַיַּלְכֵד בְּנָה
שָׁנָה וְשַׁלְּכָלְשָׂים שָׁנָה וַיִּמְתָּ
אָנוֹשׁ וַיַּזְרַעַ שָׁתָא אַזְרִי הַוְּכִידִוְא אֶת אַזְרִי
וּבְנָוֹת וְהַיָּן כָּל יָכוֹ שָׁתָא שְׁתָיִם עַשְׂרָה
אָנוֹשׁ תְּשֻׁעָים שָׁנָה וַיַּלְכֵד אֶת קִינְזִין וַיַּזְרַע
וְשִׁמְנָה מְאוֹת שָׁנָה וַיַּלְכֵד בְּנָה וּבְנָוֹת
וַיִּמְתָּזֵּן וַיַּזְרַע קִינְזִין שְׁבָעָיִם
אֶת מְהַלְכָאָל אַרְבָּעָיִם שָׁנָה וְשִׁמְנָה
עַשְׂרָה שְׁנָנִים וַתַּשְׁלַׁע מְאוֹת שָׁנָה וַיִּמְתָּזֵּן
שָׁנָה וַיַּלְכֵד אֶת יִרְדֵּן וַיַּזְרַע קִיהְלָלָאָל
כְּאוֹת שָׁנָה וַיַּלְכֵד בְּנָה וּבְנָוֹת וַיִּהְיוֹ כָּל
שָׁנָה וַיִּמְתָּזֵּן וַיַּזְרַע קִינְזִין זָנָר וְזָמָן
יִרְדֵּן אַזְרִי הַוְּכִידִוְא אֶת אַזְרִי שִׁמְנָה מְאוֹת
וְשִׁיעָנִים שָׁנָה וַתַּשְׁלַׁע מְאוֹת שָׁנָה וַיִּמְתָּזֵּן
אֶת מְטוֹשְׁכָאָז וַיַּתְהַלֵּר וַיַּזְרַע אֶת הַאֲלָהִי
וַיַּלְכֵד בְּנָה וּבְנָוֹת וַיִּהְיוֹ כָּל יְמִין זָנָר וְזָמָן
אֶת הַאֲלָדִים וְאַינְנוּ כִּילְקָא אֶתְהָ אֶלְהָ
שָׁנָה וַיִּלְכֵד בְּנָה וּבְנָוֹת וַיִּזְרַע כָּל יְמִין זָנָר וְזָמָן
שָׁנָה וַיִּבְעַר מְאוֹת שָׁנָה וַיִּלְכֵד בְּנָה וּבְנָוֹת
גְּשָׁעָמָה שָׁנָה וַיִּמְתָּזֵּן
יִזְרָא אַזְרִז בְּעִזְרָא אַזְרִז
יִזְרָא הַזְּוּלָה אֲדָמָה כָּרְבָה עַל פָּנֵי הַאֲדָכוֹה וּבְנָוֹת
יִזְרָא טְבָתָה הַנָּהָה וַיִּקְרֹז כָּהֵן נְשָׂיִם מִכְלָאָשָׁ
נִשְׁגָּמָה הַזְּאָבָשָׁר וְתִי יְמִין מְאוֹת וְעֶשֶׂר
גַּשְׁר יִבְאַו בְּנֵי הַאֲלָדִים אֶל בְּנָוֹת הַאֲדָמָה
עַם:

האדם שם אע"תו רוזל כי הוא דידה אב כל בני
ויעש יהוה אכליה לאדם ולאשׁר כתנות עיר
ולכשׁם
ויאמר יהוה אלהים הנה האדם כי הוא כמני
כדרעת טבר וער ועלה פָּנִים ישבו ידו וכקחו גָּדָס
מיין הוציאו פָּנִים ישבו כעלבם וישכנו יהוה יהוד
אכליה בְּנֵן עַדְן כעבד את האדמה אשר בך
משׁם ויזרע את האדם ויעשׁ פָּנִים מוקדם בְּנֵן עַדְן
את הכרבים ואת להט גלורוב המותה פָּנִים —
לעכור את דרך עץ הזרעים והאדם
ידע את יהוה אשׁתו ותהר ובכל אה קין תאמור
קיי תיאיש את יהוה ותסת לcold אד אדרזין
את הבעל ויהי הבעל רעה צאן וקיי היה עבד
אדמה ויהי מוקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה
מנזזה ליהוה ובבל הבהיא גם הוא מוכברות צאנז
ופואכבהן וישע יהוה אל הבעל ואל מנזזהן
ואל קין ואל מנזזהן לא שעיה ויזהר לך קין מאר
ויפלו פניהם ויאמר יהוה אל קין לממה זו רחך כל
וכמה נפלו פניהם הכליא אב דיטיב שע"א ואס
לא היטיב לפתחו זעמת רבץ ואליר השוקתו
ואתה תמשיל בו ויאמר קין אל הבעל אדרזין
ויהי בהיותם בשדה ויקב קין אל הבעל אדרזין
וירגרנו ויאמר יהוה אל קין אי הבעל אדרזין
ויאמר לא ידעתי השומר איז אגבי ויאמר מוד
על שית קולדמי אדרזין צעקלים אליו מן האדמה
ועתה אrror אתה מז האדמה אשר פצצהך
את פיה לכהות את דמי אוליר מיזדר כי תעבד
את האדמה לא הסתת כזהה לך נז וגדי תהיה
בארץ ויאמר קין אל יהוה גדור לעוני מגשווים
הנגידrust את יהוד מועל פניהם האדמה וכפניך
אסתר ויהי תגע וגדי בארץ וזה כל כוצבך
יהרגני ויאמר כו יהוה לכן כליה — ג' ק' ז'
שבבעתים יקב ויעשׁ יהוה לכלין אותן לבליין
הכotta אתו כל מץ או יעצאקי מבלני יהוה ויעשׁ
בארץ גדור קדרמת ערדן וידע קין את אשׁתו ותהר
ותכל את חוץ יאל ומוציא אל ילד את מותשׁ אל
ומותשׁ אל ילד את למן ויקח לו למן שׁרדי
נשׁים שם האוזת עדה ושׁם השׁגנית צלבי
ותכל עדה את יבל הואה היה אב יישׁב אהבל
ומקנה ושם איזו יובל הואה היה אב יישׁב אהבל

וישן ויקח איזות מוצלעה זו ויסגר בעיר תולנתה
ויבן גורה אליהו את הצלע אשר בקוח כוון האדר
לעשרה ויבנה אליהו את הצלע אשר יאמר האדרם חזץ
הפעם עזב מוציאמי ובשער בו בטרו כזו את קרא
עשה כי מואיש להזהה זאת עד עלה כן ישב איש את
אבין ואה אכו ודק בАвто והיו לבשר אשר אדר
וידין שמייהב ערום דאדם ואעריתו וכא יתבעשו
והנוזש היה ערום מכבוריית העדר אשר עשה
זהו אליהו ויאמר אל האשה אף כי אמר —
אליהים לא תאכלו מוכך עז דען ותאמר האשה
אל הנז羞 מפרי עז הגז נאכל ומפרה העז אשר
בתוך העז אמר אליהד לא תאכלו מוכך ולדא גזע
בופת הפוטן ואמר הנז羞 אל האשה כל כוות
המוחן כי רעד אליהד כי בזאת אכלכם מוכנו נפקוו
יעניכם והידם כאלהם ידע טוב ורע ותְּא
האשה כי טוב העז למאכל וכי תאה הואלעינט
ונזמוד העז לשכילתקן מפרון ותאכל ותגנ
זם לאישה עמה ואכל ותפרק זה עני טנדם
VID עובי שירכם הם ויתפרק עלה תנדי ויעש
לכם לאגדת ויטפינו אתה קובל יהוה אליהם מותהך
בגן לרוץ היוב ויתלה באדרם ואשדי מופני
יהוה אליהם בתוך עז גן ויקרא יהוה אליהד
אל האדרם ויאמר לו איך ואמר אדר קבל
שטעדי בגין ויארא כי ערים אנכי ואלה ואמר
מי הלאיך לך כי עירב את הפוך העז אשר צויתך
לבלה אליכם נאכלת ויאמר האדר האשיד
אשר נתתת עמדי הדואתך להמן העז ואכל
ויאמר יהוה אליהד כאהזה זאת עשי זץ
ותאמר האשה הבוזש העיאני ואכבר יאמר יהוה
אליהם אל הנז羞 כי עשית זאת אהוד את המכל
הבהמה ומוכלו זית העדר על גזעך תך ועפר
תאכל כל כי מזער ואייה אשית בזיך ובזין גאה
ובזין זרעך ובזין זרע הדוא יושפר ראש ואדרה
תשיופנו ערב אל האשה אמר הרבה
ארבה עצבונר והרנן בעצב תלדי בנים ולאיש
תשוקתך והוא ימושלבך וכאדם אמר
כי ישכעת לך לאשתך ותאכל מן העז איש —
צוייתך לאמור לא תאכל מוכנו ארורה האדרמה
בעבור בעזבון תאכלנה כב' כי מזער וקוץ וזר
תצמייזןך ונאכלת את עשבה עד הבזע אפר
תאכל כל זעם עד שובך אל האדרמה כי מוכנו —
לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא

ונקבה ברא אתה ויברך אתה אלהים ויאמר לך
אללהים פרו ורבו ומלאו את הארץ ובבשורה ורדיו בדגנות
הים ובעופם העמיים ובכל חייה הרמושה על הארץ
ויאמר אלהים הנה נחתת לכם אתה כל עשב הארץ רע
אער על פניהם כל הארץ ואד כל הארץ עיר בפריע עץ
רע זרע לכמיה לאכלה ולכל חיית הארץ ולכל
עופם העמיים ולכל רומי שעל הארץ אשר בוגבש
זיה אה כל יירך שעשב לאכלה ויהיכן וירא אלהים
את כל אשר עשה והנה טוב כיוד ויהי ערב ויהי בקר
ויבגד עשי
ויבלו העמיים והארץ וככל צבאים יוכל אלהים ביזב
השביעים מלאכתיו אשר עשה ויברך אלהים אד גו
מכל מולאכתיו שבת מכל מילאכתיו אשר
השביעי יוקדש אתה כי בשבת מכל מילאכתיו אשר
ברא אלהים לטעשות
אללה תולדות העמיים והארץ ביבראם ביום עשוד
יהו אלהים ארץ ושמיים וככל עשו השרה טרם להיה
בארץ וככל עשב השדה טרם יצמוץ כי לא הופיע
יהו אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את הארכנו
ואד יערעה מן הארץ והשיקה את כל פניו האדמה
ויצר יהו אלהים אתadam עפר מן האדמה ויפל
באפוי נשמה וליווים יהי האדם לנפש וזה ויתו יהו
אללה יוציא בעדך פיקדך וישם שם את האדם אד
יצר ויצמוץ יהו אלהים מן האדמה כל עץ נזמוד
למראה וטוב לבוא כל עץ הזרעים בתוך הארץ ועת דעת
טוב ורע ונחר יציא מעדר לחה העות את הארץ ומוסע
יפחד זהיה לארבעה ראיים עם האחד פישון
היא הסבב אהככל הארץ הזריקה אשר שם חזז ב-
זהב הארץ הוא טוב עם הבדלו ואבן השיחם ועם
הנזר העני ניזוז הוא בסובב אתה כל הארץ כוש ושב
הנזר הרהעלישן וזרקל הוא ההלך קדמתה אשו
זהnder הרבי עלי הוא פרת ויקלח יהו אלהים את האדם
וינזחו בגע עדן לעבדה ולשרמה ויצנו יהו אלהים
על האדם לאכבר מוכל עץ הבן אכל האכל ומיעץ הרעלת
טוב ורע לא האכל מוכן כי ביום אכלך מומנו בוזד
תמות ויאמר יהו אלהים לא טוב היות האדם לבדו
اعלה כו עליך בגדיו ויצר יהו אלהים מן האדמה
כל זיה השודה ואת כל עוף העמיים ויבא אל האדם
בראות כה יקרא לו וככל אשר יקרא לו האד- נפש
זיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הגבהת
ובעופם העמיים ולכל זיה השודה ואדם כא מצא
עזר בגדיו ובעל יהו אלהים הדרומה על הארץ

ברא שׂוֹרֵת בְּרָא אֲלָהִים אֶת הַשְׁמִים וְאֶת
הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הַיְתָה תְּהִנָּה וּבָהּ וּזְעַרְקָה עַל פְּנֵי תְּהִנָּה
וּרְוֹא אֲלָהִים בִּרְחָפֶת עַל פְּנֵי הַכְּיִבָּס וַיַּאֲכִיר אֲלָהִים יְהִי
אָוֹר וַיְהִי אָוֹר וַיַּרְא אֲבָהִים אֶת הָאָרֶץ טֻוב וַיַּדְלֵל אֲלָהִים
בֵּין הָאָוֹר וּבֵין הַזְּהֹרֶשׁ וַיַּקְרֵא אֲלָהִים כָּאָוֹר יְמִין וְלִזְעַר
בְּרָא לִילָּה וְלִילָּה עֲרָב וַיְהִי בְּקָרְבָּן יְמִין אָוֹר
וַיַּאֲכִיר אֲלָהִים יְהִי רְקִיעָה בְּתוֹךְ הַכְּיִבָּס וַיַּיְדֵי כְּלָבִּין
מִבֵּין כְּמִבֵּין זַעַם אֲלָהִים אֶת הַרְקִיעָה וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמִּימִינָה
אֲשֶׁר כּוֹתְּבָה לְרַקִּיעָה וּבֵין הַכְּיִבָּס אֲשֶׁר מַעֲלָלָה — קִיעָה
וַיַּהַיּוּן וַיַּקְרֵא אֲלָהִים לְרַקִּיעָה שְׁמִים וַיַּהַיּוּן עֲרָב וַיְהִי
בְּקָרְבָּן יְמִין שְׁמִין
וַיַּאֲכִיר אֲלָהִים יְהִי דְּמוּמִים מִזְהָה הַשְׁמִים אֶל כְּכָדָה
אָוֹר וְתַרְאָה הַיְבָשָׂה וַיַּהַיּוּן וַיַּקְרֵא אֲלָהִים לִיבְשָׂה
אָרֶץ וְלִמְקוֹה הַמִּימִינָה קָרָא אִימִם יַרְא אֲלָהִים טֻוב
וַיַּאֲכִיר אֲלָהִים הַדְּשָׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא עַשְׂבָּם מַזְוִיעָה זָרָע
עַזְלָעַ פְּרִי עַשְׂה פְּרִי כְּבוֹזָן אֲשֶׁר זָרָעָן בְּעַל הָאָרֶץ וַיְהִי
כִּי וְזֹאת הָאָרֶץ דְּשָׂא עַשְׂבָּם מַזְוִיעָה זָרָעָל כְּבוֹזָן וַיְהִי
עַשְׂה פְּרִי אֲשֶׁר זָרָעָן בְּעַמִּינָהוּ וַיַּרְא אֲלָהִים כִּי טֻוב וַיְהִי
עֲרָב וַיְהִי בְּקָרְבָּן יְמִין שְׁמִין
וַיֹּאמֶר אֲלָהִים יְהִי מִזְרָח תְּבָרֵק יְעַל הַעֲכִים לְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַלְּילָה וְהַזָּהָן לְאַתָּה וְלִמְעוֹדִים וְלִיכִים וְעַנְיִים
וְהַזָּהָן כְּבוֹזָה תְּבָרֵק יְעַל הַעֲכִים אֶת הָאָרֶץ וַיְהִי
וַיַּעַשׂ אֲלָהִים אֶת שְׁמֵן הַמִּארָה הַגְּדָלִים אֶת דְּמוּמָה הַגְּדָלָה
לְכִסְוָתָה הַיּוֹם וְאֶת דְּמוּמָה הַמָּאוֹר הַדְּקָטָן לְמַמְשָׁלָת הַכְּלָלָה
וְאֶת הַכְּפָבִים וְיָדָן אֶת דְּמוּמָה תְּבָרֵק יְעַל הַשְׁמִים לְהַאלֵל
עַל הָאָרֶץ וְכַמְשָׁל בְּיּוֹם וּבְלִילָה וְלְהַבְדִּיל בֵּין הָאָוֹר וּבֵין
הַלְּשֹׁר וַיַּרְא אֲלָהִים כִּי טֻוב וַיְהִי עֲרָב וַיְהִי בְּקָרְבָּן יְמִין
רְבִיעִי
וַיֹּאמֶר אֲלָהִים יַעֲרֵצֵן הַכְּיִבָּס שָׁרֶץ נְפָשׁוֹתָה וְעַמְּפָעָלָה
הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעָה הַשְׁמִים וַיַּרְא אֲלָהִים אֶת הַתְּנִינִים
הַגְּדָלִים וְאֶת כְּלָבָשָׂעַל הַלְּוִיה הַרְבָּשָׂת אֲשֶׁר שָׁרַשׁ הַמִּימִינָה
לְמִינָהָם וְאֶת כְּלָבָעַנְפָּקָנְעַל לְמִינָהָוּ וַיַּרְא אֲלָהִים כָּל תֹּזֶב
וַיַּרְקֵב אֶת אֲלָהִים לְאַמְרָר פְּרוּבָה וּמְלָאָה אֶת הַכְּוִיָּה
בִּימִים וְהַעַפְתָּר יְרָב בָּאָרֶץ וַיְהִי עֲרָב וַיְהִי בְּקָרְבָּן יְמִין
חַמְישִׁי
וַיֹּאמֶר אֲלָהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נְפָשׁוֹתָה כֶּקְנָה בְּהַמִּידָה
וְרְמִשְׁׁוֹתָה אָרֶץ לְמִינָה וַיַּהַיּוּן וַיַּעֲלֵן אֲלָהִים אֶת חַיָּת
הָאָרֶץ לְמִינָה וְאֶת הַבְּהֵכוֹת לְמִינָה וְאֶת כָּל רְמַשְׁדָה אֲדָמָה
לְמִינָהוּ וַיַּרְא אֲלָהִים כִּי טֻוב וַיֹּאמֶר אֲלָהִים גַּעֲשֵׂה אָדָם
בְּצֶלֶם מוֹעֵדָנוּ וַיַּרְדוּ בְּדָגֶת הַיּוֹם וּבְעַפְתָּר הַשְׁכִּים וּבְבָגָה
וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַרְכּוּשׁ הַרְמָשׁ עַל הָאָרֶץ וַיַּרְא אָדָם
אֲלָהִים אֶת הָאָדָם בְּצֶלֶם אֲלָהִים בָּרָא אָדָם זֹכֶר